

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — *Εν ταῖς ἰσαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράγῃ χρυσῆ 15.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Π. Πριαλάρας

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

'ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ!

Γύρω τριγύρω μας, τ' ἀκούτε;
Τὰ ἔθνη «'στ' ἄρματα» φωνάζουν
Ὅλ' ἡ Εὐρώπη ὀχυροῦται
Μίσση καὶ πάθη φλογοβράζουν,
Καμίνι 'στῶν λαῶν τὰ στήθια
Ἡ μοναρχίαις συνδαυλίζουν,
Στρατεύματα κινᾶνε πλήθια
Κι' αἷματα, λές, ὀλοῦθ' ἀχνίζουν.

«'Στ' ἄρματα 'στ' ἄρματα!» προβάλλει
Παντοῦ τὸ σύνθημα ἐφέτος
Καὶ «εἶναι ἢ μὴ εἶναι» ψάλλει
Κάθε λαὸς ὡσὰν Ἀμλέτος.

Οἱ Γάλλοι 'στὸ Λεβέλ τουφέκι
Κρύβουν τὴν πᾶσάν των ἐλπίδα,
Μ' αὐτοῦ τὸ βρονταστροπελέκι
Θὰ ἐκδικήσουν τὴν πατρίδα,
Θὰ χύσουν εἰς τὴν Γερμανίαν
Μεγάλον ὄδυρμὸν καὶ θρήνον
Καὶ τοῦ Σεδὰν τὴν ἀτιμίαν
Θὰ τὴν δεχθῇ τὸ Βερολίνον.

Οἱ Γερμανοὶ τὸ συλλογιῶνται...
Ἵν' ἀστακοὶ ἄρματωμένοι,
Δὲν ἀνεσαίνουν, δὲ μιλιῶνται
Καὶ μέρα νύχτα τρομαγμένοι
'Απ' ἄκρη σ' ἄκρη, βλέπεις οὔλοι
Φυλᾶν καρτέρι, καρπούλι.

Κι' ἡ ἄσπρη τοῦ βορρῆ ἀρκούδα
Ποῦ ὁ χειμῶνας τὴ μαργώνει
Κι' αὐτὴ τὰ νύχια τῆς μ' ἀσπούδα
Τὰ δόντια τῆς περνᾷ 'στ' ἀκόνι

Τὴν ἄσπρη τῆς τινάζει γούνα
Καὶ ξεμουδιάζει τὴν πατούνα,
Γρυλλίζει «'στ' ἄρματα!» κι' ἐκείνη
Κι' ἀφροῦς ἀπὸ τὸ στόμα χύνει.

Κι' ἡ χώρα τῶν μακαρονίων,
Ἡ ἀδελφὴ μας Ἰταλία,
Εἰς τῶν πολεμικῶν ὀργίων
Τὸν σάλον ἐτοιμάζει πλοῖα,
Μὴ δοξασθέντα μὲν ἀκόμα
Εἰς τοῦ πολέμου τοὺς σεισμούς
Κι' ἀνοίγοντα θρασὺ τὸ στόμα
Σ' εἰρηνικοὺς ἀποκλεισμούς,
'Αλλ' ἔτοιμα μὲ νέαν λύσσαν
Νὰ διαψεύσωσι τὴν Λίσσαν.

Μ' ἄς ἔλθωμε 'στὴ γειτονιά μας,
Ἐδῶ νὰ δοῦμε τί συμβαίνει
'Αλοὶ, φουρτούνα 'στὰ βρακιά μας!
Καὶ ποῖός 'στὴ μύτη μας δὲ μπαίνει;

Τὴ δύναμί μας ὁ Σουλτάνος,
Ἐν γνώσει τὴν κοροϊδεύει,
Κι' ὁ Γιῶργός μας μπροστά του νάνος
Μὲ τὸν Τρικούπη του χορεύει,
'Ω! ἄφερίμ! ἐκεῖνος κράζει
Σὲ τέτοιο καραγκιῶζ μπερντέ του
Κι' ὄλω γελᾷ, διασκεδάζει,
'Ὅσω δὲ γέλασε ποτέ του!...

Εὐρῆκι ὁ Γιῶργος 'στὸ Χαμήτη
Διαβολεμένο μπηξομύτη!...

Μὲ τὸ 'να χέρι τὸν χαϊδεύει
Μὲ τ' ἄλλο χέρι τὸν μπατσιζει,
Μὲ τὸν Τρικούπη τὸν λατρεύει,
Μὲ τὸν Κεμάλ τὸν ἀφανίζει.

Γι' αὐτὸν, τὸ Γένος δὲν ὑπάρχει
Καὶ μὲ τὸ Μεγαλόσταυρό του,

Παίρνει τὸ Γένος 'στὸ λαιμό του,
Ξανακρεμνᾷ τὸν Πατριάρχη.

'Τ' ἄρματα! 'στ' ἄρματα! μεγάλη
Ὀλοῦθε μπόρα μᾶς πλακόνει
Τούτη τὴν ἄνοιξι θὰ ψάλλῃ
'Αντίς ἀηδόνι τὸ κανόνι! . . .

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΙΓΙΔΟΣ

I

Ἡ Εὐρώπη ἴσταται πάνοπλος καὶ ὡσεὶ ἀναμένουσα ἐλάχιστόν τι σημεῖον ἵνα ῥιφθῇ εἰς τὴν προοικονοζομένην τρομερὰν πάλιν.

Σιδηρόφρακτος ἡ Εὐρώπη κραδαίνει τὸ ξίφος καὶ πνοὴ τῆς θυέλλης προάγγελος ἐπιπνέει ἐπὶ τοὺς λαοὺς αὐτῆς.

Ὁ πολιτικὸς ἐρίζων ἀπειλητικῶς θολοῦται ὀλονέν. Μέλανα νέφη ἀνυψούμενα ἐκ τῶν διαφόρων αὐτοῦ σημείων μεστὰ ἠλεκτρισμοῦ καὶ ὑπὸ βιαίας πνοῆς ἀνέμου φερόμενα ὀρηκτικῶς τείνουσι νὰ συγκρουσθῶσι καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτῶν συγκρούσει νὰ ἐμπλήρωσι τρόμου καὶ καταπλήξωσι τὸν κόσμον σύμπαντα ὅστις ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης, ἐν μυριονέκροις μάχαις, ἢ ἀπολέσῃ ἴσως τὸ ἥμισυ αὐτοῦ καὶ ἢ ἀνακύψῃ μετὰ τὴν καταστροφὴν ζῶν τὸ ἥμισυ τῆς ἀνθρωπότητος, ἵνα κλαύσῃ τὸ ἕτερον ἥμισυ αὐτῆς νεκρόν.

Ἡ τρομερὰ συγκρούσεις τῶν λαῶν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἀνέγραψεν ἔτι ἡ ἱστορία, ἐπίκειται καὶ μετ' αὐτὴν ἐν μέσῳ συντριμμάτων καὶ ἐρείπιων ἐκ τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς τέφρας, ἐκ τῶν λειψάνων τῶν συντριβησομένων ἐθνῶν καὶ κρατῶν ἢ ἀνακύψωσι νέαι ὑπάρξεις λαῶν καὶ ἐθνῶν, νέα κράτη. . .

Ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθήρ, ὁ μέλλων τῆς παγκοσμίου ἐκρήξεως γενεσιουργός, διαθέει ταχὺς τὰ πεπληρωμένα ἠλεκτρισμοῦ στρώματα τοῦ πολιτικοῦ στερεώματος τοῦ κόσμου καὶ ριγοῦσι καὶ πτήσουσιν ἐν τῇ διαβάσει αὐτοῦ τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ τῆς οἰκουμένης.

* *

Ἡ βοβοῦριτις, ἡ μελαριτις, ἡ παγκλισειτις σωρεύονται εἰς ὄγκους φοβεροὺς καὶ δυναμένους ν' ἀνατινάξωσιν εἰς τὸ ἄπειρον ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην. . .

Αἱ ἐρευρεύσεις καὶ τελειοποιήσεις τῶν ρονικῶν ὄπλων ἐξίχοντο εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς τελειότητος καὶ . . . δέον νὰ δοκιμασθῶσι πρὸς ὄλεθρον μεγάλου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ γηραιὰ Εὐρώπη ὑπερεκχειλίζει ἐκ τῆς τεραστίας ἀξήσεως τῶν πληθυσμῶν αὐτῆς, ἀπεμυζήθη μέχρι μυελῶ ὀστέων ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς, ἀδυνατεῖ πλέον νὰ θρέψῃ καὶ νὰ βαστάσῃ ἢ γηραιὰ τὴν πληθὺν τοσοῦτων τέκνων. . . Ἡ οικονομικὴ κρίσις, ὁ λιμὸς ἐπαπειλεῖ τὴν καρδίαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ κύπτουσι ἀσθμαίνοντες ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αἰωνίων παρασκευῶν, τῶν γιγαντιαίων ἐξοπλισμῶν καὶ ἀσφυξία ἐπαπειλεῖ τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη συνθλιβόμενα ἐν μέσῳ τῶν ὄγκων τοῦ γάλυθος καὶ τοῦ σιδήρου, ἐν οἷς περιγρακοῦσιν αὐτὰ οἱ ἰθύντορες τῆς τύχης των.

Καὶ διὰ τὴν ζήσῃ τὸ ἥμισυ ἴσως τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ ν' ἀναπνεύσῃ ὁ κόσμος, οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ νὰ προσενεγθῇ τῷ αἰμοδιψεῖ τοῦ πολέμου Θεῷ, τῷ "Αρει, τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἀνθρωπότητος εἰς πτώματα καὶ συντριμματα! . . .

* *

Τὰ προαιώνια μίση τῶν λαῶν πρὸς ἀλλήλους ἀναριπίζονται ἤδη βιαιότερον ἕνεκα τῆς συγκρούσεως τῶν συμφορόντων, τοῦ κρατοῦντος τούτου καὶ παντοδυνάμου ἐλαττηρίου τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων ἐν τῷ κατ' ἐξοχὴν αἰῶνι τοῦ ἡυλισμοῦ. . .

Ἐπὶ τοιαύτας δὲ συνθήκας καὶ οἰωνοὺς ἀπαισίους, ἐν μέσῳ γενικῆς ἐξεγέρσεως τῆς ἀνθρωπότητος σιδηρόφρακτου, ἐν τῇ συσσωρεύσει τοσαύτης εὐφλέκτου ὕλης, προαλείφονται ἐπὶ τὴν γιγάντιον πάλιν οἱ λαοὶ καὶ ἀντιμετωπίζουσι καὶ καταμετροῦσιν ἀλλήλους ἀρειμανίως πρὶν ἢ ἐλθῶσιν εἰς χεῖρας. . .

Καὶ ἐπίκειται οὐχὶ πόλεμος δύο ἐθνῶν πρὸς ἀλλήλα ἀλλὰ νέα πάλιν γιγάντων καὶ τιτάνων, νέοι δὲ ἀληθεῖς καὶ οὐχὶ πλέον μυθικοὶ Βιριάρεω καὶ ἐκστόχχειρες Αἰγαῖοι θὰ συμπλακῶσι πρὸς ἀλλήλους ἐν φοβερῇ περὶ τῶν ὄλων ἀγῶνι.

Αἱ πύλαι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἰανοῦ, αἱ ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν σωριῶσαι ἀναπετάννυνται μετὰ πατάγου ἐν μέσῳ τῆς ἰαχῆς τοῦ πολέμου καὶ τῆς τῶν ὄπλων κλαγγῆς. . .

Οὐαὶ δὲ τοῖς λαοῖς, οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἀνατροπῆς καὶ ἐν τῇ ἐνσκήψει τῆς φοβερᾶς καταίγιδος καταληφθῶσιν ἀνέτοιμοι, καθεύδοντες καὶ περὶ μικρὰ τυρβάζοντες καὶ λογομαχοῦντες ἐν τῇ φουλεᾷ των καὶ ῥιφθῶσιν ἐκόντες ἄκοντες, ἀσπλοι καὶ ἀπόλεμοι εἰς τὸν ἀγῶνα. . .

II

Ἡ Γαλλία, ἡ ἐνδοξὸς καὶ πεφιλημένη πατρὶς τῶν Ναπολεόντων καὶ τῶν Γαμβεττῶν, τῶν Σατωβριάνδων καὶ τῶν Οὐγγῶν, πρὸ πολλοῦ συμπληρώσασα τοὺς ἐξοπλισμοὺς αὐτῆς, ἴσταται εὐθυτενῆς καὶ υπερήφανος ἀναμένουσα τὴν στιγμήν καθ' ἣν θὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῆς ἐκδικήσεως ἐπὶ τῇ ὕβρει, ἣν ὑπέστη παρὰ ταπεινῶν καὶ κυπτόντων τέως ἐχθρῶν, τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐγενὲς καὶ ἱπποτικὸν ἔθνος.

Ἡ δὲ προαιώνιος αὐτῆς ἐχθρὰ, ἡ ψυχρὰ καὶ σοβαρὰ Γερμανία, ἀφοῦ ἐξήντησε πάντα ἐθνικὸν ἔθρον πρὸς τελειότεραν ἐξόπλισιν, καίτοι σιδηρόφρακτος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων, προσπαθεῖ οὐχ ἥττον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἔτι μᾶλλον ὀχυρομένη ὀπισθεν συμμαχιῶν ἰσχυρῶν, πειρᾶται δὲ νὰ προσελκύσῃ καὶ περισυλλάξῃ περὶ ἑαυτὴν τὰ πλείστα τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, μικρὰ ἢ μεγάλα, ἵνα διὰ τοῦ ἐπιβάλλοντος ὄγκου τῶν συμμαχιῶν αὐτῆς ἀποφύγῃ τὴν μοιραίαν συγκρούσιν, ἔστω καὶ πρὸς ὦραν. . .

Καὶ αὐτὴ ἡ ψηφιδωτὴ μοναρχία τῶν Ἀψβούργων προβλέπουσα τὴν ἀναπόρευκτον διάλυσιν τοῦ κράτους αὐτῆς ἐξοπλίζει, ὡς δύναται, τὴν πανσπερμιάν των στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων, καὶ πτήσσει πρὸ τοῦ ἀνορθομένου ἀπειλητικῶς πρὸ αὐτῆς φάσματος τοῦ κολοσσῶ τοῦ Βορρᾶ. . .

Ἡ ἄλλοπρόσαλλος Ἰταλία, ἡ ἀγνώμων καὶ ἀστοργὸς τῆς μεγαλοφύγου Γαλλίας θυγάτηρ, προσφεύγουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς τοῦ μᾶ καὶ αὐτὴ νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὴν εὐεργέτιδα θρασέως, ἀρ' ἑνός, ἀρ' ἐτέρου ὁμοῦς τρέμουσα ψηφίζει κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις νέα στρατιωτικὰ μέτρα, καὶ τὰ κολοσσαῖα αὐτῆς θεωρηκτὰ δὲν ἀκοῦσι νὰ πληρῶσωσι θάρρους καὶ μένους, τὰ στήθη τῶν ἀμφιβόλου ἀνδρείας μαχητῶν αὐτῆς.

* *

Ἡ ἀπέραντος τῶν Τσάρων ἐπικράτεια, ὁ κολοσσὸς τοῦ Βορρᾶ, περιβάλλει διὰ σιδηρᾶς στεφάνης τὰ Αὐστριακὰ καὶ Γερμανικὰ σύνορα, συγκεντρῶν τὰς παμπληθεῖς ἕλας τῶν Κοζάκων τῆς καὶ τὰς ἑρδᾶς τῶν Κιρκασίων καὶ Τατάρων ἐν ταῖς

δυσμικαῖς τῆς ἀγανοῦς χώρας ἐσχατιαῖς διαταχθεῖσης τῆς μετασταθμεύσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Καυκάσου εἰς τὴν Πολωνίαν, ἐνῶ ὁ διάσημος στρατηγὸς Γουρκοῦ ἀπροκαλύπτως ἐνταῖς προσφωνήσεσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν στρατὸν προαγγέλλει τὸν πόλεμον καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἀπελάσῃ τοὺς κατοίκους τῆς Βαρσοβίας, ἐν περιπτώσει πολιορκίας, τὸ δὲ μέγα δάνειον, εἰκοσάκις καλυφθὲν παρέχει τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου καὶ καθιστᾷ φοβεράν καὶ ἀκατάβλητον ἐγθρᾶν διὰ τὴν κεντρῶσαν Εὐρώπην τὴν γιγαντώσασθαι καὶ πανίσχυρον ἄρκτον τοῦ βορρᾶ . . .

Ἡ δὲ Ἀλβιῶν ἢ ὑπὸ τοῦ πόντου προασπιζομένη ἀσφαλῶς ἀπὸ πάσης προσβολῆς, ἐξοπλίζει τοὺς φοβεροὺς στόλους τῆς, τοὺς ὁποίους ἐντούτοις θεωρεῖ ἀνεπαρκεῖς καὶ καιροζυλακτεῖ ὑπὸ τῶν νήσων τῆς τὴν ἐναρξίν τοῦ παγκοσμίου ἀγῶνος, ἵνα ἴδῃ ποῦ θὰ κλίνη ἢ πλάστιγξ τῆς νίκης καὶ ἀποφασίσῃ τότε ν' ἀναμιχθῇ καὶ αὐτὴ ἐν τῇ πάλῃ, ἐὰν ὑπειληθῶσιν, ἐννοεῖται, τὰ παροιμιώδη βρετανικὰ συμφέροντα.

* *

Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ μικρότερα κράτη, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ὀλλανδία, προσπαθοῦσι νὰ ἐξασφαλίσωσιν, ἐν τῷ γενικῷ κατακλυσμῷ, τὴν αὐθυπαρξίαν αὐτῶν, ἡ Ρωμανία διατηρεῖ ἐν ὄπλοις ἀξιόμαχον στρατὸν καὶ αὐτὴ ἢ ἀπωτέρω ἐρητυχάζουσα τέως Ἰσπανία ἠλεκτρίζεται ὑπὸ τῆς γενικῆς ἀναστατώσεως καὶ αὐξάνει τὸν στρατὸν αὐτῆς.

Ἡ δὲ Βουλγαρία, ἢ χθεςινὴ Βουλγαρία, ἀσκεῖ τὸν στρατὸν αὐτῆς ἐν μεγάλοις γυμνασίοις καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἀξιόμαχον, ἵνα, ἐν τῷ γενικῷ ἀνεμοστροβίλῳ, ἀρπάσῃ νέας χώρας καὶ νέα λάφυρα.

Ἀλλὰ καὶ τὸ οἰκτρῶς κατακείμενον πτώμα τοῦ κράτους τῶν Ὄσμαν, τοῦ ἄλλοτε ποτε φοβήτου τῆς Εὐρώπης, γαλθανίζεται καὶ διὰ σπασμωδικῶν κινήματων προσπαθεῖ νὰ δεῖξῃ σημεῖα ζωῆς, ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ πυρετοῦ καὶ διατάσσει τὴν ἐπισκευὴν τινῶν πολεμικῶν καὶ τὴν κατασκευὴν νέων μεγάλων θωρηκτῶν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Σουλτάνου.

III

Ἐν μέσῳ δὲ τῶν γενικῶν ἐξοπλισμῶν ὀλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἐν ᾧ διὰ τὰ μικρότερα ἔθνη οὐχὶ περὶ δόξης καὶ κατακτήσεων, ἀλλὰ περὶ ὑπάρξεως πρόκειται ὁ ἀγὼν, τί κάμνει ἡ Ἑλλάς ;

Ἡ Ἑλλάς, πάλαι ποτὲ περικλεῆς καὶ μέγα ἔθνος, ἀλλὰ καὶ «*χθιζὰ τε καὶ πρόιζα*» ἀναστηθὲν καὶ ἀναδημιουργηθὲν ἐκ τῆς τέφρας διὰ χειμάρρου αἱμάτων τῶν νεωτέρων τέκνων τῆς, ἀναδειχθέντων ἐφαμίλλων τῶν ἀρχαίων ἐνδόξων προγόνων αὐτῶν, ἡ Ἑλλάς κακόμοιρον κρατίδιον σήμερον σφαδάζει ὑπὸ τὴν πτέρναν ἀτασθάλου ἀναμορφωτοῦ, ἀδυνατοῦντος ἐν τῇ ἐκ τῆς ἀρχομανίας τυφλώσει του νὰ ἴδῃ πέραν τῆς ρίνος του.

Ἡ Ἑλλάς, ἥτις κέκληται νὰ ἐκπληρώσῃ μέγαν προορισμὸν καὶ οὐχὶ νὰ μεριμνήσῃ μόνον περὶ τῆς αὐθυπαρξίας τῆς, ὡς ἄλλα ἔθνη, κεῖται ἀδρανῆς καὶ ἀμέριμνος, ἄοπλος καὶ ἀπόλεμος ὅλως καὶ ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῶν χθεςινῶν τέκνων τῆς τοῦ 1821 καὶ τῶν ἐνδόξων μνημείων τῶν περικλεῶν χρόνων τῆς ἀρχαιότητος ὑπνώττει Βαροῦχειον λυσιμέριμος, νεναρκωμένη . . .

* *

Διατί ; Μὴ τοι τὰ τέκνα αὐτῆς σήμερον ἐξεφυλίσθησαν ἢ ἐπελάθοντο τῆς ἐθνικῆς δόξης καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν;

Ὁχι βεβαίως. Ἀλλὰ διότι οὕτως ἔδοξε τῷ κακῷ δαίμονι, ὃν μοῖρα ἀλάστωρ ἐπὶ τοῦ τραγῆλου τῆς δυστήνου πατρίδος ἡμῶν ἐπεκάθισε, τῷ διὰ προδοσίας ἐθνικῆς ἀνελοῦντι ἐπὶ τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν καὶ προδοτικῶς διαχειριζομένῳ τῆς ἐξουσίαν ἐπὶ τριετίαν ἤδη.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὁ ἀποκαλέσας τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ πρὸ τριετίας *ἀγέλην*, ἀπεστέρησε τὴν Ἑλλάδα παντὸς μέσου ἀμύνης καὶ πρὸς διάσωσιν ἐτι τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ οὐδὲ ἀγέλην κἂν ἐνοπλον ἔχει νὰ παρατάξῃ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ . . .

Καὶ ἡ Ἑλλάς ἄνευ στρατοῦ, οὐδὲ κατ' ὄνομα τοιοῦτου, ὑφισταμένου, ἄνευ ναυτικοῦ, ἄνευ χρημάτων, κατεστραμμένη καὶ ἐξηνητημένη ἐκ τῶν δυσθαστάκτων φόρων σύρεται εἰς μοιραῖαν καταστροφὴν ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ προδότου, ἵνα παραδοθῇ δεσμία ὡς τιμᾶριον εἰς τοὺς ξένους, εἰς τινὰ μεγάλην δύναμιν ἅμα ἐπισκηπτούσης τῆς φοβερᾶς θυέλλης ἐν τῷ ἐπὶ θύραις παγκοσμίῳ ἀγῶνι . . .

* *

Εἰς τοιοῦτο βάραθρον τελείας ἐθνικῆς ἐξασθενώσεως καὶ ὀλοσχεροῦς ἐξαφανίσεως σύρει τὴν πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα ἐκείνην ἥτις διέσωσε τὴν ὑπαρξίν τῆς ὡς ἔθνος ἐπὶ τριετία ἡδη ἔτη, ὁ φρενόληπτος ἐθνικὸς προδότης καὶ ὁ κατωρθώσῃ ἀναμισθητήτως τὸ ἀπαίσιον αὐτοῦ καὶ καταστρεπτικὸν ἔργον ἂν μὴ ἀνακοπῇ διὰ συντόνου ἐνεργείας, ἐν τῇ ἀκατασχέτῳ καὶ ἀκαθέκτῳ αὐτοῦ πορείᾳ.

Τὸ ἄρμα τῆς πολιτείας φερόμενον ἔρμητικῶς κατὰ κρημνῶν ἠλιθιάτων θέλει μετ' οὐ πολὺ κατακρημνισθῆ ἐντὸς τῆς ἀθύσου, ὅπου θὰ συντριβῇ καὶ ἐθνικὴ αὐθυπαρξία καὶ Ἑλληνισμὸς ἂν μὴ στιβαρὸς βραχίων ἀρπάσῃ τοὺς χαλινοὺς ἀπὸ τῶν τρεμουσῶν χειρῶν τοῦ παραπαίοντος, καὶ κλονιζομένου τυραννίσκου καὶ καταρριπτομένη συντριβῇ ἡ ἐθνολῆπειρα καὶ προδοτικὴ τοῦ φρενόληπτος κυβερνήτου ὑπαρξίς ἐντὸς τοῦ βαραθροῦ, ὃ οὗτος τῷ ἔθνει εἰργάσατο.

Vieux

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ

Μελαγρινούλα τοῦ Μωριά, ἀτίμητη σταφίδα

Ἄπ' τὸ σαμπὶ σου λὲς κρεμνᾶς, ἀλήθεια, τὴν πατρίδα.

Ὅσῳ μικρὴ κι' ἂν ἦσαι σὺ, μικρὴ καὶ ζαρωμένη

Εἶν' ἀπ' τὴν τύχη σου πολλῶν ἢ τύχη κρεμασμένη

Μπορεῖς προῦπολογισμοὺς ἀξάφνου νὰ χαλάσῃς,

Μπορεῖς τὰ περισσεύματα ἐλλείμματα νὰ πλάσῃς

Γυναῖκα, ἰδιότροπη καὶ νευρική, ξαπλόνοις,

Ξαπλόνοις τὴν ἀρίδα σου καὶ λιακαδοστεγνόνοις

Ἀναγαλλιάζεις ἔστ' ἑρμὴ τοῦ ἡλίου μας ἀχτίδα

Καὶ ὄσῳ σταφιδόνεσαι, ἀγάπη μου σταφίδα

Τόσῳ κερδίξ' ἢ νερότη σου κι' ἀκῶς «*τί τὴν φυλάτεις ;*»

Μιά τέτοια νηὲ ἴληομύριστή καὶ δὲν τὴν ἐπουλάτεις ;

* *

Μελαγρινούλα τοῦ Μωριά τοῦ ἡλίου μας καμᾶρι,

Ὁ ξένος καὶ ἡ ξενιτειὰ γραφτὸ ἔναι νὰ σὲ πάρῃ

Γραφτὸ νὰ ξενιτεῦσαι καὶ νὰ ξενοδουλεύῃς

Νὰ στέλνῃς ἔστ' τὴν πατρίδα σου τὸ χρῆμα ποῦ μαζεύεις.

Μοιάζεις μ' ἐκείνη τὴ φτωχὴ ποῦ τὴν πατρίδ' ἀφίνει

Τὸ σπίτι, τὸ κελύφι τῆς καὶ ξεροκαταπίνει

Τὰ δάκρυά τῆς, ἔστ' ἡ σκληρὰ, χαρούμεν' ἂς νὰ μὴ

Γιατὶ μπορεῖ ἔστ' ὁ σπίτι τῆς νὰ στείλῃ ἴνα ψωμί ! . . .

* *

Φτωχὴ ξενοδουλεύτρα μας, θαρρεῖς καὶ σοῦ ζηλεύουν

Κι' ἐκεῖνο τὸ ξερὸ ψωμί ποῦ τόσοι τὸ νηστεύουν

Καὶ νὰ τὴν πόρτα σοῦ σφαλᾷ ἀρχόντισσα μεγάλη,

Δὲ θὲν νὰ τοὺς δουλεύῃς σὺ οἱ ἀδελφοί μας Γάλλοι . . .

Σὲ διώχουν . . . Ἄϊντε νὰ χαθῆς κι' ἂν θέλῃς νὰ δουλέψῃς

Ἐστὸν πεθερὸ σου Γερμανὸ γκρεμίσου νὰ κονέψῃς.

* *

Μελαγρινούλα τοῦ Μωριά, μὴ χάνεσαι γιὰ σένα

Πεινοῦν τὰ τέκνα τοῦ βορρᾶ τὰ χινοπαγωμένα,

Χωρὶς ἐσένα δὲ ἔμπορεῖ νὰ ζῆσῃ ἡ Ἀγγλία

Κι' ἂν σ' ἀνοίγῃ τὴν πόρτα τῆς ἡ ἀρκουδορροσσία

Γιὰ χάρι μας συγγενική, μποροῦσαι νὰ πλουτήσῃς

Καὶ μὲ χρυσὸ περισσεύματα τὴ φτώχεια μας νὰ σβύσῃς.

* *

Χωρίς έσένα δέν ἔμπορεῖ Χριστούγεννα νά κάμη
 Ἡ τόσω ἐγώιστρια Μεγάλη Βρετανία
 Μή χάνεσαι, μή χάνεσαι, νά μή σέ μέλη δράμι,
 Ὅσω μπλάν πούτιγγ δίχως σέ δέν ἔχ' ἡ Βικτωρία,
 Ὅσω παχόνουν τό μυαλό ακόμα καί Ὁμήρου
 Οἱ κάτω τοῦ μηδεσικου βαθμοῖ τοῦ Ρεωμύρου.

Ζεστή κοπέλλα τοῦ Μωριά, πού κρύβεις τόσον ἥλιο,
 Ποῦ μέσα στήν ἀγκάλη σου ἀχτίδες σταφιδόνεις,
 Καί σώζεις ἀπό συμφοραῖς τοῦ Γιώργου τό βασίλειο
 Καί τήν ἐπιχορήγησι τοῦ βασιληᾶ πληρόνεις
 Καί δίνεις ἔστην κυβέρνησι τή δύναμι τό θάρρος
 Νά μή φοβᾶται τό πολὺ τῶν ρουσφετιῶν της βάρους,
 Ζεστή κοπέλλα τοῦ Μωριά, ὡς πότε θά δουλεύης,
 Ὅς πότε γιὰ τή ξενητεῖά θά γοργοταξειδύης,
 Για νά γιομίζης τό πουγγί ταιγγούνας βασιλείας
 Καί νά ταγίζης φοβερούς τοῦ Ἔθνους μητραλοίας,
 Ἄ! ὅποια πόρτα κι' ἀν κτυπᾶς κι' ἀν σ' ἔδιωξ' ἡ Γαλλία,
 Νά μή ζυγώσης τή φριχτή Ἑβριογερμανία!

Σταφιδῶς

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

[Πρὸς μελέτην διὰ τὸν Κον Ν. Δ. Λεβίδην]

«.....Κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα χρόνους ἅπασαι
 αἱ δικαστικαὶ θέσεις ἐξισώθησαν καὶ πᾶς οἰοσθήποτε δικασ-
 τικὸς δύναται ν' ἀξιῶσθαι οἰανδήποτε δικαστικὴν θέσιν,
 ἔχων μόνον τὰ τυπικὰ προσόντα καὶ μὴ ἀνακοπτόμενος
 εἰς τοῦτο εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῆς ἰδίας συνειδήσεως ἐὰν ἔχῃ
 τοιαύτην διότι δυστυχῶς παρὰ τισι τοσαύτη ἔλλει-
 ψις ὑπῆρξε συναισθήσεως ὥστε, ἔλαβον θέσεις ἄς
 οὐδ' ἐτόλμων ἄλλοτε ν' ατενίσωσιν, εἰς οὐδὲν λο-
 γιζόμενοι τὴν σιωπ.ρὰν μὲν ἀλλ' εὐγλωττον τῶν
 συναδέλφων αὐτῶν καὶ τῆς κοινωνίας περιφρό-
 νησιν....»

Ἡ περικοπὴ αὕτη ἐκ τοῦ περὶ Δικαιοσύνης περισπουδά-
 στου ἄρθρου τοῦ διακεκριμένου παρ' ἡμῖν νομομαθοῦς καὶ ἀ-

νωτάτου τῆς Θέμιδος λειτουργοῦ κ. Ἀχ. Ἀγαθονίκου, τοῦ
 δημοσιευθέντος παραδόξως ἐν τῷ πανηγυρικῷ ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ
 εἰκοσιπενταετηρίδι φύλλῳ τῆς Ἀδελφῆς «Ἐφημερίδος», ἀπο-
 τελεῖ λαμπρὰν εἰκόνα τῆς Δικαιοσύνης παρ' ἡμῖν καὶ μονο-
 νοῦ καταγγέλλει τὰ εἰσπηδήσαντα ἐν τοῖς ἱεροῖς βωμοῖς τῆς
 Θέμιδος καὶ περιβληθέντα ἀναξίως τὴν τήβεννον τοῦ δικαστι-
 κοῦ λειτουργοῦ βέβηλα καὶ ἀτάσθαλα ὄντα.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγαθονίκου λεγόμενα περὶ τινῶν δικα-
 στικῶν λειτουργῶν, οἵτινες τοσαύτην ἔλλειψιν συναισθήσεως
 ἔχουν ὥστε ἔλαβον θέσεις, ἄς ἀδ' ἐτόλμων ἄλλοτε ν' ατε-
 νίσωσιν εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὴν σιωπηρὰν μὲν, ἀλλ' εὐ-
 γλωττον τῆς κοινωνίας καὶ τῶν συναδέλφων αὐτῶν περι-
 φρόνησι, ἐφαρμόζεται ἐπακριβῶς ἐπὶ τινῶν ἠνωτέρων μάλι-
 στα παρ' ἡμῖν δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ δὴ εἰσαγγελέων
 ἐφετῶν.

Ἐν τινι τῶν προηγουμένων φύλλων τοῦ «Ῥαμπαγᾶ» ἀ-
 νεγράφομεν τὴν ἀνήκουστον ἀπέλασιν ὄλων τῶν τακτικῶν ἐ-
 νόρκων κατὰ τὴν σπουδαίαν δίκην Πισπιρίγκου καὶ τὸν κα-
 ταρτισμὸν τοῦ Δικαστηρίου ἐκ μόνων τῶν ἐκτάκτων ὑπὸ τοῦ
 παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις Ἐφεταῖς Εἰσαγγελέως κ. Δ. Μπούφης
 καὶ κατεδεικνύομεν τὴν θρασύτατην παρανομίαν, τὴν ἀπίστου-
 τον ἐξύβρισιν καὶ ποδοπάτησιν τῶν Νόμων ὑπ' ἐνὸς Εἰσαγγε-
 λέως Ἐφετῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξετάσωμεν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ
 ἐνδιαφέρῃ ἡμῖν ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως, καθόσον οὔτε τῶν πο-
 λιτικῶς ἐναγόντων καὶ παθόντων φίλοι ἐσμὲν, οὔτε τῶν κατα-
 γορουμένων, οὐδὲ κἂν γνωρίζομεν αὐτούς.

Ἄλλ' ὁ ἐν Πάτραις ἀξιοτίμος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ῥαμ-
 παγᾶ» κακίξει ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ ἰσχυρίζομενος ὅτι ὁ Εἰσαγγε-
 λέως κ. Μπούφης συγκεκριμένως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐ-
 νήργησε καλῶς κατὰ τὴν ἐκ παραπληρωματικῶν ἐνόρκων τὸ
 Δικαστήριον, καθόσον διὰ τῶν τακτικῶν ἐνόρκων, ἀδαῶν καὶ
 ἀγραμμάτων χωρικῶν, ἐπεδιώκετο καὶ ἤθελεν ἴσως κατορθωθῆ
 ἢ ἀθώωσις τῶν κακοεργησάντων κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Πισπιρίγ-
 κου, ἀνηκόντων εἰς τὸ κόμμα τοῦ Ρούφου κλπ.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἰσῆλθομεν οὐδ' εἰσερχόμεθα εἰς τὸ πραγ-
 ματικὸν τῆς ὑποθέσεως μέρος, οὐδὲ διιστάμεθα ὡς πρὸς ταύτην
 πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ῥαμπαγᾶ» καὶ πιθανώτατον εἶναι
 νὰ ἔχῃ δίκαιον κατ' οὐσίαν, ἀναμφισβητήτως ὅμως ἔχει ἀδικον

(9)

ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ

(9)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

~~~~~

I

Π α ε γ ν ε α ἄ π λ ᾱ.

(συνέχεια).

*Ἄν τις προτείνῃ πόντον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐξαγωγῆς
 τῶν φύλλων, ὡς ἐλέχθη, (μετὰ προηγουμένην βεβαίως συναί-
 νησιν τοῦ παγκιέρη,) ὀφείλει νὰ πράττῃ τοῦτο πρὶν ἢ ἐξαχθῇ
 τὸ χαρτίον τὸ ὁποῖον «χάνει.» Ἐν ἄλλοις, εἴτε ἐν ἀρχῇ εἴτε
 ἀκολούθως πάντοτε ὑπὲρ τοῦ πάγκου εἶναι τὸ πρῶτον χαρτίον.

Τ ρ α θ ἄ ῥ ο.

Ὅς εἰς τὰ πλεῖστα παιγνίδια οὕτω καὶ εἰς τὸ ἤδη περι-
 γραφόμενον ὡς σκοπὸς τοῦ κέρδους μιᾶς παρτίδος ὀρίζεται ἡ

συμπλήρωσις προσυμφωνηθέντος ἀριθμοῦ. Ἐνταῦθα τὸ ὄριον
 τοῦ ἀριθμοῦ τούτου κυμαίνεται κατ' ἀρέσκειαν μεταξὺ τοῦ
 1000—1501.

Κατ' αὐτὸ ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς δέσμης ὅλα τὰ δύο, τέσ-
 σαρα, πέντε, ὀκτώ, ἑννέα καὶ δέκα καὶ οὕτω ἀπομένουν
 ἑπτὰ χαρτῖα ἐξ ἐκάστου εἴδους.

Οἱ παίχται εἶναι δύο· ἀφοῦ δὲ διὰ τοῦ γνωστοῦ τρόπου
 ὀρισθῇ τίς ἐν ἀρχῇ θά ἔχῃ τὰ πρωτεῖα, ἀναμιγνύονται τὰ φύλ-
 λα καὶ κόπτονται· ἀκολούθως ἐκεῖνος, ὅστις, καθ' ἃ εἴπομεν,
 πρῶτος διανέμει, δίδει πέντε εἰς τὸν ἕτερον, κρατῶν ἰσάριθμα
 καὶ δι' ἑαυτόν. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνει, ἅμα ἐξαντληθῇ ἡ
 δέσμη, ὁ ἄλλος καὶ τοιοῦτοτρόπως διανέμονται τὰ παιγνιό-
 χαρτα ὑπ' ἀμφοτέρων ἐναλλάξ.

Κατὰ τάξιν ἐπικρατοῦσι τὸ ἐν τοῦ ἄλλου τὰ χαρτῖα τῶν
 τεσσάρων εἰδῶν ὡς ἐξῆς : ὑπερέχει ὁ ἄσος καὶ ἔπονται κατὰ
 τὴν ἀναγραφομένην σειρὰν τὸ τρία, ὁ ρήγας, ἡ ρτάμα, ὁ φάν-
 τες, τὸ ἐπτὰ καὶ τὸ ἕξ. Ἡ τοιαύτη πρὸς ἄλληλα σχέσις
 ὑφίσταται μόνον εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους· ἐπομένως δὲν εἶναι
 δυνατὸν ἄσος καρρῶ ἐπὶ παραδείγματι νὰ νικήσῃ φάντε κοθπα,
 ὅταν οὗτος παίζηται πρῶτος.

Καθ' ἐκάστην περίοδον γενικῶς μία ἐκ τῶν τεσσάρων

κατά τύπους και καταδεικνύει άγνοϊαν τών στοιχειωδεστέρων νομικῶν άρχῶν παραδεχόμενος, ὅτι καλῶς ἐνήργησεν ὁ κ. Μπούφης καταπατῶν άσυστόλως τοὺς νόμους και τοὺς τύπους, οὐς βεβαίως ὡς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ὀρεῖται νά θέτῃ ὑπεράνω πάσης άλλης σκέψεως και πάσης κατ' οὐσίαν ἐφ' οἵασι δῆποτε ὑποθέσεως προκαταλήψεως.

Ἡδύνατο εἰς πλεῖστα άλλα μέσα ἔννομα νά προσφύγῃ ὅπως ματαιώσῃ ἄδικον τοῦ Δικαστηρίου ἀπόφασιν, ἀλλ' οὐχί ποτε αὐτὸς ὁ τοῦ νόμου ἀντιπρόσωπος, εἰς τὴν άσυστολον και πρωτοφανῆ ἀθέτησιν αὐτῶν και ὑποκατάστασιν τῆς ἑαυτοῦ θελήσεως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὀρκωτοῦ Δικαστηρίου.

Ἐάν δὲ εἴχομεν ἐν Ἑλλάδι ἀναθεωρητικόν, καθ' ὃν τύπον ὑφίσταται τὸ ἐν Γαλλίᾳ τοιοῦτον, τοιαῦτα αἰσχίστα τρόπαια, τοιαῦτα ἀυθαρεσίαι και περιῦβρίσεις τῶν νόμων ὑπὸ εἰσαγγελέων διαπραττόμεναι, ἤθελον ἐπισύρει ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν βεβήλων τούτων ἱεροφαντῶν τῆς Θέμιδος τὴν ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαν σὺν τῇ κατασχόνῃ αὐτῶν παρὰ τῇ κοινωνίᾳ... Ἡθελον καταδικασθῆ οὐ μόνον εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, ἀλλὰ και εἰς βαρυτέρας άλλας ποινάς τοιοῦτοι εἰσαγγελεῖς, ὡς ὁ Δ. Μπούφης και ὁ Ἰω. Βουλπιώτης, ὁ ἀδελφός τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὁ αἰτησάμενος ἀπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς αὐτοῦ καθέδρας τὴν εἰς βελιχὴν ἀναιρέσειως καταδίκην τοῦ περιληφένου αὐτοῖς Τάκη, ἐνῶ προφανῶς ἐπρόκειτο περὶ ληστείων! Καὶ ἤθελον ἤδη συνδικαιτᾶσθαι οἱ κύριοι οὗτοι εἰσαγγελεῖς και ὑπουργοὶ ἐπὶ ἐν ταῖς εἰρηταῖς ἐταῖροι και συναδελφωμένοι μετὰ Τάκηδων ἢ και άλλων καταδίκων, ὡς οἱ ὑπ' αὐτῶν τούτων καταδικασθέντες Τάκης Μπράμης, Μπαρδούτσος κλπ.

Δὲν δύναται τις δὲ ν' ἀμφισβητήσῃ ἐλλόγως, ὅτι ἡ παρὰ νόμον κλήρωσις ἐνόρων καθιστᾶ ἀναιρετέαν πᾶσαν ἀπόφασιν κακουργιοδικείου, οὕτω συγκροτηθέντος, καθ' ἣ και αὐτὸς ὁ **Faustin Hélie** ἀποραινεται ἀδιστακτως, οὕτινος ἡ γνώμη ἀποτελεῖ νομικὴν αὐθεντίαν.

Κατὰ ταῦτα ἡ τοιαύτη παράβασις τύπου τῆς δημοσίας τάξεως, δυναμένη νά συνεπαγάγῃ τὴν διατάραξιν αὐτῆς, εἶναι κολάσιμος και καταδικωτέα ποινικῶς και πειθαρχικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαπράξαντος ταύτην Εἰσαγγελέως. Τοιαύτης δ' ἐπαγρυπνήσεως και τῆς ἐξ αὐτῆς τιμωρίας τὴν ἐνάσκησιν

σειρῶν θὰ ἔχῃ τὰ αὐτοῦ, τούτέστι θὰ ἐπικρατῆ τῶν άλλων ἀδιαφόρως, κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ ἀνωτέρω κανόνος, τοῦ μεγέθους τῶν χαρτίων. Αὐτοῦ δὲν ὑπάρχουν πρὶν ἢ εἰς **Ρήγας** και μία **Ντάμα** τοῦ αὐτοῦ εἶδους συντύχῳσιν εἰς τὸν αὐτὸν παίκτην ἐν άλλοις μετὰ τὴν διανομὴν τῶν πέντε φύλλων παρατηρεῖται τίς ἔχει δύο τοιαύτας **φιγούρας**, ἀν συμβαίῃ δὲ τοῦτο εἰς τινα, ἐκφωνεῖ τὴν λέξιν «**Αὐτοῦ**» και δεικνύει αὐτάς, άλλως ἐξακολουθοῦσι παίζοντες ἀνευ αὐτοῦ, μέχρις οὗ συμπέσῃ κατὰ τὰ λεχθέντα, **Ρήγας** και **Ντάμα** τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Ἐπομένως εἶναι δυνατόν ὀλόκληρος περίοδος ἀνευ αὐτοῦ νά παιχθῆ, διότι πιθανὸν νά μὴ συμβῆ, εἴτε διότι π.χ. ἔχων τις **Ντάμα**ς ἢ **Ρηγάδαις** δὲν ἐκράτησε τὰς **φιγούρας** αὐτάς με τὴν προσδοκίαν νά σχηματίσῃ τὴν περὶ τῆς πρόκειται **δυάδα**, εἴτε δι' άλλον λόγον, νά μὴ τύχῳσιν ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν παίκτην δύο τοιαῦται **φιγούραι**. Μόνος ὁ πρῶτος συνδυασμός **ρήγα** και **ντάμας** τῆς αὐτῆς σειρᾶς ὀρίζει τὰ αὐτοῦ· ἀν δὲ και πάλιν παρουσιασθῆ τοιοῦτον τι κατὰ τὴν περίοδον, οὐδὲν προκύπτει ἐκτὸς τῆς ἐπιτυχίας **πόντων** τινῶν, περὶ ὧν κατωτέρω.

Μετὰ τὴν λήψιν τῶν πέντε χαρτίων, τὰ λοιπὰ ἀποτίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης με τὸ φανερόν μέρος πρὸς τὰ κάτω και μεθ' ἐκάστην **μπάζαν** λαμβάνουσιν ἀμφοτέροι οἱ ἀντίπαλοι

δὲν ἔπρεπε νά παραμελῆ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων αὐτῷ, τὸ ἀνώτατον παρ' ἡμῖν Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

* * *

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ, ὁ Εἰσαγγελεὺς, Δ. Μπούφης εἶχε καταρτίσει τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρων ἐκ πειθηνίων ὀργάνων και νευροσπάστων αὐτοῦ, ἅτινα με κερηνότα στόματα ἤκουον τὴν ἀγόρευσιν ἢ διδασκαλίαν τοῦ κ. Μπούφη πρὸς αὐτούς, συμμορφώσαντας τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῶν κατὰ τὰς παρακελεύσεις τοῦ Εἰσαγγελέως οὕτως, ὥστε—κατὰ τινα ἀνταπόκρισιν τῆς ὑπουργικῆς «**Νέας Ἐφημερίδος**» ἐκ Πατρῶν—(οὔτε συλλαβὴν ἐκ τοῦ μαθήματος τοῦ κ. Μπούφη ἐλησημόνησαν· εἰς δὲ μάλιστα τούτων τοσούτον προσεῖχεν, ὥστε ἠτέφξε τὸ **υπερμέγεθος αὐτοῦ στόμα και ἐὰν αἱ μυταὶ δὲν εἶχον ξεπαριάσει ἅπασαι, χωρὶς τὰ ἐννοήση, θὰ εἰσῆρχοιτο ἐν αὐτῷ και θὰ τὰς κατέπιεν, ὡς πολὺ εὐκόλως κατέπιον αὐτὸς και οἱ σύντροφοὶ του τὰ λόγια τοῦ κ. Μπούφη!**)

Μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἡ μᾶλλον τῆς θελήσεως τοῦ κ. Μπούφη, ἐνομοσία χωροφυλάκων παρέλαθε, καθὰ λέγεται, και συνώδευσεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν περιφρουροῦσα αὐτόν, ὥσπερ μετὰ πᾶσαν θανατικὴν ἐκτέλεσιν περιφρουρεῖ ἐνοπλος δύναμις τὸ ἐναγὲς πρόσωπον τοῦ δημίου! . .

Δὲν ἔλειπεν, ἢ ὁ ἱερεύς!!

* *

* Ἀλλὰ τί ἐστὶ Μπούφης;

Ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι οἵτινες ἀγνοοῦσι τὸν ἀνδρα και χάριν τῶν ὀλίγων τούτων δὲν ἀποκνοῦμεν νά παραθέσωμεν ἐνταῦθα μικρὰς σημειώσεις περὶ τοῦ παρελθόντος και τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ διακεκριμένου ἀνδρός. . .

Κρίμασιν οἷς οἶδε κύριος εἰσπηδήσας εἰς τὸν Εἰσαγγελικὸν κλάδον, ἀρωγῆ τοῦ μακαρίτου Λουμβάρδου και κακῆ μοίρα τῆς ἐν Ἑλλάδι δικαιοσύνης, ἀρῆκεν ὅθεν διήλθεν ὡς ἀντεισαγγελεὺς και Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν ἀξιοσημείωτον ἐποχὴν τῆς διαβάσεώς του και ἔχνη αὐτῆς βορβορώδη και δύσοσμα... .

Νομᾶ ἔτι και ἀπτά πρόκεινται μαρτυρία τῆς Εἰσαγγελικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἐν τε **Λαμῖα**—δπου, ἐκτὸς άλλων παρανομιῶν αὐτοῦ, ἔσχε τὸ θράσος νά λάβῃ μέρος ὡς Εἰσαγγελεὺς, και τοι στενὸς συγγενῆς τοῦ παθόντος (θείου αὐτοῦ) και αἰ-

ἀνά ἐν μέγρι τοῦ τελευταίου, ὀπόθεν ἐξακολουθοῦσι μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν ὑπαρχόντων και ἔπειτα γίνεται νέα ἀνάμιξις πρὸς ἑναρξιν άλλης περιόδου, ἔως οὗ ἐκ τῶν ἐπιτυγχανόμενων κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης **πόντων** συμπληρωθῆ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς κέρδος τῆς **παρτίδος** ἀριθμός.

Οἱ σταθεροὶ και ὀρισμένοι **πόντοι** εἶναι ἑκατὸν τριάκοντα, οἱ δ' ἔκτακτοι φθάνουν μέχρι τῶν ἑκατὸν ἢτοι τὸ μὲν κατώτατον ὄριον μιᾶς περιόδου εἶναι ἑκατὸν τριάκοντα τὸ δὲ ἀνώτατον διακόσιοι τριάκοντα.

Οἱ σταθεροὶ **πόντοι** προέρχονται ὡς ἐξῆς·

Ἡ τελευταία **μπάζα** — τὸ ὑστερον — ἔχει δέκα· ὁ **ἄσος** ἔνδεκα· τὸ **τριὰ δέκα**· ὁ **ρήγας** τέσσαρας· ἡ **ντάμα** τρεῖς· ὁ **φάντες** δύο. Κατὰ δὲ τοὺς ἐκτάκτους ἢ πρῶτη **δυὰς** **ρήγα** και **ντάμας**, ὀπότε δηλοῦται και τὸ εἶδος τῶν αὐτοῦ, **τεσσαράκοντα**. Αἱ λοιπαὶ ἀνά εἰκοσιν.

Κατὰ τὴν πρόοδον τοῦ παιχνιδίου οἱ παῖκται ρίπτουσιν οἷα δῆποτε ἐπιθυμοῦν χαρτία και δὲν ὑποχρεοῦνται ὅταν ὁ εἰς παίξῃ ἐκ τινος σειρᾶς ὁ ἔχων νά τῷ ἀπαντᾶ δι' ὀμοίου.

(ἀκολουθεῖ)

τήσεται τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου Μ. Βλασταράκου — ὡς καὶ ἐν Χαλκίδι, Σύρω, Βόλω, καὶ ἄλλαις πόλεσι, τὰ ἐν ταῖς ὁποίαις Εἰσαγγελικὰ ἀθλά του ἀπέχουμεν νὰ ἐξιστορήσωμεν ἐνταῦθα, ἅτε μὴ ἀναλαβόντες τὸ ἀήδης ἔργον τῆς βιογραφίσεως τοῦ ἀνδρός — ὅπερ ἄλλοις δέδοται — ἀλλ' ἀπλῶς τῆς καταδείξεως ἑλκῶν τινῶν δεινῶν ἀποζώντων ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐν Ἑλλάδι σώματος.

Ἄλλ' ὑπερηκόντισεν ἑαυτὸν ἐν τε τῇ ἐξυπηρετήσῃ τῆς φαρτρίας καὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος κατὰ τὸ δεκαπεντάμηνον χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἀπῆλαυσε αὐτοῦ, ὡς Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἢ πρωτεύουσα, μεταρτυθεντός ἐνταῦθα ἐκ Βόλου τοῦ εὐδούς ἀνθους, ἅμα τῇ εἰς τὰ πράγματα ἀναρρήσει τῆς προδοτικῆς σπείρας.

Ἡ περὶ τὸ ἀνακαλύπτειν καὶ διώκειν τὸ ἔγκλημα δεινότης αὐτοῦ περιορίζετο εἰς τὸ ὀσφραίνεσθαι ἐπιτυχῶς τοὺς ἀνήκοντας ἢ μὴ εἰς τὸ κόμμα, ἢ ἀνακριτικὴ τῆς ἰκανότητος εἰς τὸ ἐξυβρίζειν ἀναισχύντως καὶ ποταπῶς πάντα οἰονδήποτε παρ' αὐτοῦ ἀνακρινόμενον, τῆς δὲ ἀμεροληψίας καὶ τῆς ἀκραιότητος τοῦ χαρακτῆρος σαφῆς τεκμήριον πρόκειται — ἵνα μὴ μνημονεύσωμεν δικῶν ἀφορώσων ἰδιώτας, ὧν πλῆθὺς ὑπάρχει — ἢ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ τελωνίῳ Πειραιῶς ἀνακρίσεων διαγωγῇ του καθ' ἃς, ἐν ὑποθέσει οὕτω σπουδαία, ἀφορώσῃ τὸ δημόσιον καὶ τὴν κοινωνίαν ὅλην, προσεπάθησε τὸ ἐρ' ἑαυτῷ νὰ παραστήσῃ μὲν ὡς ἐνόχους τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἀντίπαλον κόμμα καίτοι ἄνδρας πολυετῆ καὶ διακεκριμένην ὑπηρεσίαν ἐν τῷ τελωνειακῷ κλάδῳ ἀριθμοῦντας, νὰ καλύψῃ δὲ πᾶσαν κατάχρησιν, ἔστω καὶ τὴν μᾶλλον καταφανῆ, βάρυνουσαν συγγενεῖς ἢ συμπατριώτας αὐτοῦ ὑπαλλήλους, οὕτω δὲ ἔσωσεν ἀπὸ πάσης καταδιώξεως τὸν θεῖόν του Στ. Δούκαν, ἐλεγκτὴν καὶ τὸν Δ. Λαζαρίδην, ὑπελεγκτὴν καὶ ἐξάδελφον αὐτοῦ.

Ἀπλῶς μνημονεύοντες ἐνταῦθα, ὡς χρονογράφου, τῶν περιστατικῶν τούτων, ἀποτελούντων τοὺς στιλπνοτέρους μαργαρίτας τοῦ εἰσαγγελικοῦ βίου τοῦ ἀνδρός, δὲν εἰσερχόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς λεπτομερείας ἐπιφυλασσόμενοι νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐν εὐθετωτέρῳ χρόνῳ καὶ χώρῳ.

Οὕτω ὡς τυφλὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσας λυσσαλέως τὴν φαρτρίαν ἐν Ἀθήναις ἠξιώθη πλουσίου τοῦ ἀμνητοῦ τῶν μόχθων καὶ ἰδρώτων αὐτοῦ καὶ ἡμεῖσθη διὰ τῆς ἔδρας τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, ἀναρριχηθεὶς εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν διὰ μιᾶς καὶ αἰφνιδίως, καὶ ἐγκαινίσας εὐθὺς ἀμέσως τὴν ἀναρρίχισίν του εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ περιόπτου ἔδραν ἀνωτέρου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, — ἣν καθεῖξε διὰ τοσούτων ἐντέλων ὑπηρεσιῶν, πρὸς τοὺς πάτρωνάς του — διὰ τῆς βορβορώσεώς της ἐκ τῶν κηλίδων τοῦ πηλοῦ καὶ τοῦ βορβοροῦ τῶν ἐκσφενδονισθεισῶν ὑπὸ τοῦ ρυπαροῦ ἐκείνου ἐπεισοδίου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ΣΠΑΗ', δι' οὗ ἐξηπάτησε τὴν ἑταιρίαν αὐτὸς Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν γενόμενος!

Καὶ διὰ νὰ λάβῃ σύμπασα ἢ κοινωνία δεῖγμα τῆς δικανικῆς δεινότητος τοῦ ἀνδρός τούτου εἰς ὃν ἔλαχον ἥδη αἱ Πάτραι τιμᾶριον, παραθέτομεν ἐκ τῶν κοσμοσῶν τὰ δικαστικὰ γραφεῖα τραγελαφικῶν καὶ ἐλεγχουσῶν οὐ μόνον ἀδαημοσύνην νομικὴν ἀλλὰ καὶ ἀγραμματοσύνην προτάσεών του ἕνα καὶ μόνον μαργαρίτην, ἐν ᾗ διαλάμπει παχυλὴ ἀμάθεια καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδωτέρων νομικῶν τύπων.

Ἐν τῇ προτάσει, δηλονότι, ἦν ὑπέβαλεν ἐπὶ τινος ποινικῆς ὑποθέσεως ἀπέρριψε τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κατηγορουμένου, ὅτι εὗρεθῆ ἐν πλήρει ἀμύνη καὶ παρέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν **διὰ ζώσης** διαδικασίαν!

Ἐννοῶν βεβαίως τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου τοιαύτην κατὰ τὴν παραδεδεγμένην δικανικὴν φράσιν.

Ἄναμιμνησκόμεθα δὲ καὶ ἑτέρου γεγονότος πιστοποιούντος τὴν δικανικὴν τοῦ ἀνδρός ἰκανότητα.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βουλευμάτος ἐπὶ τῆς διαβολῆς τοῦ ποθέσεως τῶν **τελωνειακῶν** καὶ τὴν ἀφθονον διανομὴν ἀντιτύπων αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ νομικοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Μπούφης, ἔν' ἀναγνώσαστε τὴν ἐν αὐτῷ πρότασίν του καὶ θαυμάσωσι τὴν **τε γλαφυρότητα τοῦ ὄφους** καὶ τὴν **ἐμβριθεῖαν καὶ λεπτότητα τῶν νομικῶν ἐπιχειρημάτων**, εἰς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἀνωτάτων τῆς Θέμιδος λειτουργῶν καὶ διακεκριμένους νομομαθῆς ἀναγνοῦς τὴν ἐν τῷ **ρωματικῷ** — κατὰ τὴν ἐκφρασίν του κ. εἰσαγγελέως. — βουλευμάτι πρότασίν του ἀνέκραξεν ἐνώπιον καὶ ἄλλων σεβαστῶν προσώπων.

— Εἶναι αἰσχος εἰς τὴν πρωτεύουσαν νὰ ἔχη τοιοῦτον Εἰσαγγελέα!

Ἐν τούτοις προβιβασθεὶς οὗτος ἐπροικοδοτήθη εἰς τὴν δευτέραν τῆς Ἑλλάδος μεγαλόπολιν, τὰς ἀτυχεῖς Πάτραις!

Ἄλλ' ἀφοῦ «**τὴ δικαστικὴν σῶμα**» — κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκφρασίν του καὶ ἐν ἄρχῃ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μνησθέντος διαπρεποῦς καὶ σεβαστοῦ νομομαθοῦς — **εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν πάσχει πλεθώραν ἰκανότητος**» ἐπέπρωτο νὰ ριθῶσι τὰ ἄγια τοῖς κυσί, οἱ μαργαρίται τοῖς χοίροις καὶ αἱ ὑψηλαὶ θέσεις Εἰσαγγελέων παρ' Ἐφέταις ἀνδράσι οἷος ὁ Δ. Μπούφης.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τοῦ Εἰσαγγελικοῦ κλάδου καὶ δὴ περὶ Εἰσαγγελέων τοιούτων, οἷοι οἱ μοχθηροὶ **Μπούφαι**, οἱ φαρτρισταὶ **Βουλιώται**, οἱ βλάκες **Μπράβοι** (!) — ἐκτός ἐννοεῖται προσώπων τινῶν κοσμούντων τὸν εἰσαγγελικὸν κλάδον καὶ λόγῳ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ λόγῳ εὐσυνειδησίας, ὡς ὁ κ. Γαλιάτσκις, ὁ παρ' ἡμῖν εἰσαγγελεὺς **πλημμελειοδικῶν μόνον** — δὲν ὑποχωροῦμεν πρὸ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ ν' ἀναδημοσιεύσωμεν ὡς κατακλιδα τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τὴν ἐξῆς σχετικὴν λαμπρὰν περικοπὴν τοῦ προμνησθέντος περὶ δικαιοσύνης ἀρθροῦ τοῦ κ. Ἄχ. Ἀγαθονίκου, ἀπὸ περικοπῆς πάλιν τοῦ ὁποίου κατηρξάμεθα τοῦ παρόντος.

Ἐἰδίως δὲ — λέγει ὁ κ. Ἀγαθόνικος, — **ὀφείλει νὰ ἐργασθῆ ἢ κυβέρησῃ πρὸς ἀνδρωσιν τοῦ Εἰσαγγελικοῦ κλάδου διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τινὲς τῶν Εἰσαγγελέων παρέσχον ὑπηρεσίας εἰς τὸ κράτος διακριθέντες ἐπὶ νομοσῆθῃ, εὐσταθείᾳ χαρακτῆρος καὶ ἰκανότητι, ἀλλ' ὅμως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ προσωπικὸν καταρτίζεται ἐκ δευτερευόντων δικαστῶν ἢ ἐκ δικηγόρων οὐχὶ ἐκ τῶν δοκιμωτέρων διότι οὐδεὶς τῶν διαπρεπόντων δικαστῶν ἀνταλλάσσει εὐκόλως τὴν θέσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅπως γένηται ὄμμα τῶν πιέσεων τῆς πολιτικῆς, συνήθως δὲ τὴν θέσιν ταύτην ἐπιδιώκουσιν οἱ πᾶσαν ἐλπίδα προαγωγῆς εἰς ἀνωτέρας ἰσοβίους θέσεις ἀποβαλόντες, οὐδεὶς δὲ τῶν ἐγκρίτων δικηγόρων ἐγκαταλείπει τὴν πριλατεῖαν αὐτοῦ χάριν τῆς ἰπισφαλοῦς ταύτης θέσεως.**

Παλιὰ Ἀμαρτία.

ΕΟΡΤΗ

Ἀπὸ τῶν φυλακῶν ἡμῶν ἠκούομεν τὴν νύκτα τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπανειλημμένους κρότους πυροτεχνημάτων καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀνεγνώσαμεν εἰς τὴν **Νίαν Ἐφημερίδα**, τὸ ἐξῆς διάφορον.

Τὰ λαμπρὰ καὶ κροτοῦντα πυροτεχνήματα χθὲς τὴν ἑσπέραν, ὅπισθεν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, διὰ πρώτην φοράν, εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην πλατεῖαν ἐξεγείραντα καὶ συναθροίσαντα τὸν κόσμον ἀληθῶς ὥρατα πυροτεχνήματα, ἦσαν ἐπὶ τῇ εορτῇ τοῦ δημοφιλοῦς συμπολιτοῦ μας κ. Ν. Δεικτάκης, δημοτικοῦ συμβούλου, προδιατεθέντα ὑπὸ φίλων του καὶ αἰφνιδίως ἀναλώσαντα εἰς ὅλην τὴν πόλιν χαρὰν ἐν τῷ πατριαρχικῷ οἴκῳ του, ὁ κ. Δεικτάκης εἶχεν εἰς γέφυρα κεκλημένους ἐγκαρδιωτάτους φίλους του. Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας πλείστοι ἐπεσκέ-

ψαντο τὸν χρηστότατον καὶ τόσο ἐπιφελῆ τῇ πατρίδι ἄνδρα, ἰδίως δὲ συμπατριῶταί του γενναῖοι κρητες, ἐπευχόμενοι αὐτῷ εἰς ἔτη πολλὰ τὴν τοσαύτην ἀκμὴν τῶν φιλανθρώπων καὶ ὑπὲρ πατρίδος αἰσθημάτων του.

Ὁ **Γραμματικός** ἰδιαζόντως ἀγαπῶν καὶ ὑποληπτόμενος τὸν μεγαλόκαρδον ἄνδρα ἐπεμφεν αὐτῷ ἄνθη τῶν φυλακῶν τεχνητά, τὰ μόνα ὑπάρχοντα ἐν αὐταῖς, συνοδεύσας τὸ πτωχὸν αὐτὸ δῶρον μετὰ τοῦ ἐξῆς διστίχου :

*Χρόνια πολλὰ, σταυραετὲ, τοῦ σκλάβου Ψηλορείτη,
Καὶ γὰρ γιορτάσης γλίγωρα μ' ἐλευθερητὴν κρήτη.*

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἐκκεντρικὸς δῆμαρχός μας ἐπλούτισε τὴν ἱατρικὴν φιλολογίαν διὰ νέας νόσου, τῆς ἀποπατομαρίας. Εἶναι νευρώσις καὶ αὐτὴ, ὡς ἡ ἐπιληψία, ὁ ὑστερισμὸς, ἡ χορεία καὶ τόσαι ἄλλαι. Εἰς τοὺς νευρολόγους δὲ τώρα καὶ ἰδίως εἰς τὸν διαπρεπῆ **Charcot** ἐγκείται νὰ μᾶς εἰπῶσι τί εἶδους ἀλλότρια σώματα πιέζουσι τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ τὸν ἀναγκάζουσι νὰ ζητῆ παντοῦ καὶ πάντοτε ἀποπάτους. Αὐτὰ δὲν μᾶς φαίνονται καὶ τόσο παράξενα ! Τὸ γουρῶνι ἀρέσκειται νὰ μεταβάλλῃ καὶ τὸν καθορτέρον τόπον εἰς εἰδεγθῆ βόρβορον, ὁ κ. Τοτόμης ὅλας τὰς ἀρχαιότητας εἰς λατομείον καὶ ὁ δῆμαρχός μας ὅλον τὸν δῆμον του εἰς ἀπόπατον ! Καθένας μὲ τὸν προορισμὸν του ! Μὰ γοιστικῆ, ἀφοῦ ἔχῃς τόσην ἐπιθυμίαν νὰ ἀναδειχθῆς διὰ τῶν ἀποπάτων δὲν μεταβάλλεις τοῦλάχιστον εἰς τοιοῦτον τὸ μέγαρον τῆς δημοκρατίας σου ; Καὶ οἰκονομίαν χρημάτων θὰ ἔχῃς οὕτω καὶ πολυτελεῖς ἔργον θὰ μᾶς ἐπιδείξῃς καὶ ἐπὶ τέλους θὰ ἐκπληρώσῃ καὶ τὸ ἀτυχὲς αὐτὸ τὸν προορισμὸν του ἀροῦ τόσα περιττώματα μολύνουσι τοὺς θαλάμους του ! Ἀποροῦμεν πῶς αὐτὴν τὴν ἀκλουστάτην ἰδέαν δὲν τὴν ἐσκέφθη ὁ Σολωμός σου ! Αἶ, τί κάθισαι ; δὲν τὸν ἀναπληροῖς δι' ἡμῶν οἱ ὅποιοι σοῦ προσφέρουμεν καὶ τὰς ὑπηρεσίας μας, ἂν ἀγαπᾷς, δωρεάν ;

* *

Πρόκειται περὶ τοῦ ἀποπάτου ὅστις θὰ ἀνεγερθῆ παραπλεύρως τῆς ἐξέδρας τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας. Οἱ ἀτυχεῖς μουσικοὶ—τί περὶ ἀνθρώποι!— μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχωσιν ὑπὸ τὴν βίνα τῶν τῆν μυροβόλον αὐτὴν ἐστὶν παρουσιάσθησαν ἐν σώματι ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου καὶ ἐντόνως διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς ἀνηκούστου αὐτῆς πράξεως τοῦ δημάρχου μας· ὁ κ. φρουράρχος ἤμως ἀφοῦ ἤκουσε τὰ παράπονά των τοὺς ἀπήντησεν ὑπομειδιῶν.

— Αἶ, καλὸ τυχοῖ, ἀκόμα δὲν ἔγινε καὶ σὰς ἐμβύρισε;

* *

Μία πρότασις.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει μας τὰς πρωτοτύπους καὶ ἐξαμβλωματικὰς διαθέσεις τοῦ δημάρχου μας καὶ τοῦ μηχανικοῦ του Σολωμοῦ καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ σώσωμεν τὴν πατρίδα τοῦ Περικλέους ἐν τῶν χειρῶν τῶν δύο δαιμονισμένων αὐτῶν ἀνθρώπων, προτείνουμεν νὰ συστηθῆ ἑταιρία ἐκ διαφόρων εὐπολήπτων συμπολιτῶν μας, μὲ ἀρκετὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς νὰ ᾖ, ἡ καταστροφὴ παντὸς ὅ,τι ἀνεγείρει ἡ μεγαλοφυῆς βλακεία τῶν δύο αὐτῶν κυρίων! Γένοιτο !

* *

Καὶ ἀφοῦ ἔχομεν προχείρους τοὺς ἀποπάτους ἄς ρίψωμεν ἐντὸς αὐτῶν καὶ μίαν ἀσυνειδησίαν τοῦ κ. Λασσάλ. Ἐκτὸς τοῦ κακοῦ παιγνιδίου τὸ ὅποιον ἔπαιξε καὶ τὸν ἀτυχῆ κ. **Aubert**, ὁ ἀνθρώπος (;) ἔπαιξεν ἀκόμη χειρότερον παιγνίδι εἰς τὰς πτωχὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ. Ἐπῆγε εἰς τὴν Μασσαλίαν καὶ τὰς ἐσυμφώνησεν ὅλας πρὸς 200 φράγκ. χρυσᾶ κατὰ μῆνα. Ἀμα τὰς ἔφερον ἐδῶ μετεμορφώθησαν διὰ μαγικῆς ράβδου,

τὰ χρυσᾶ εἰς χάρτινα· μετ' ὀλίγας παραστάσεις ἐπέδραμον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των τὰ **γοβερὰ πρόσιμα**, καὶ τὸν δεῦτερον μῆνα μετεμορφώθησαν, διὰ μαγικῆς πάλιν ράβδου, τὰ 200 φρ. εἰς 100. Ἄλλ' ἔγει ὁ καιρὸς γυρίσματα ! Ὅλ' αὐτὰ τώρα ἐπεσορεύθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ τὸν φέρουν πλησίον εἰς τὸν σκόπελον τῆς πτωχεύσεως ! Ἡμεῖς παροδοῦντες τὸν Ἄμλετ, ἀνακράζομεν πρὸς τὸν ἀποπατομανῆ δῆμαρχόν μας : **ἰδοὺ καὶ ἄλλος ἀπόπατος !**

* *

Ἐφαντάσθητέ ποτε ὅτι ἡ **σωματεμπορία**, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγραψεν ἡ περίπτως Ἄγγλις κ. Σμιθ τὸ ἀριστοῦργημα τῆς, τὴν **καλύδην τοῦ Θωμά**, ἡ σωματεμπορία πρὸς κἀργισιν τῆς ὁποίας ἐχύθη τόσο αἷμα καὶ τὴν ὁποίαν μεταξὺ τῶσαν ἄλλων ἀπχορεύει καὶ ὠρισμένον ἄρθρον τοῦ Συντάγματός μας, ἐφαντάσθητέ ποτε ὅτι ἴσται δυνατόν νὰ ὑφίσταται ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ καὶ νὰ ὑποστηρίζεται μάλιστα καὶ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ;

Ἀκούσατε τί γράφει εἰς ἓν **χρονογράφημά** τῆς ἡ «Ἐσπερινὴ Ἀχρόπολις» τῆς περὶθούσης Δευτέρας :

«Αἰ πρὸς ἀγορὰν τῆς κυρίας **Μαύρου** διαπραγματεύσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως χρησιμεύσῃ αὕτη **ΩΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ὙΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (!!!)** φαίνεται ὅτι θὰ νευαγῆσῃ καθόσον κτλ.»

Ἐδόμεθα ἐκ μέσης καρδίας εἰς τὴν κ. Μαύρου νὰ νευαγῆσῃσιν αἱ φρικώδεις αὐταὶ διαπραγματεύσεις καὶ νὰ μὴ ἔδῃ οὕτω ἑαυτὴν μεταμορφωμένην εἰς ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν μὲ τὸσον προσωπικὸν καὶ τόσα ἀρχεῖα !

* *

Καὶ ἐν ἱστορικώτατον ἀνέκδοτον τῆς ἐκπνεύσεως Ἐκθέσεως.

Φίλος μας τρέφων πρὸς τὴν Γραμματικὴν ὄσσην συμπάθειαν καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης πρὸς τὸ ἰσοζύγιον, μᾶς ἐπέστησε ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν μας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ τμήματι τῆς Ἐπιπλοποιίας ὠραίων καὶ πολυτελῶν ἐπιπλῶν **τῆς ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα !** Ἡμεῖς δὲ ἀφοῦ ματαίως καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐξητάσαμεν τὰ ὑποδειχθέντα ἔργα μὲν μὲτὰ πολλοὺς κόπους κατωρθώσαμεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι ὁ ἀγαθὸς μας φίλος, ὡς τοιαῦτα ἐξελάμβανε τὰ ὠραῖα ἐπιπλά τοῦ κ. Ἀπέργη ἐφ' ὧν ὑπάρχει ἡ ἀφιερωτικὴ Πινακίς : **Τοῖς ἀδελφοῖς Ζάππα ! !**

* *

Κ' ἐν mot de la fin

— Φαντασθῆτε νὰ χαλᾷ ὁ κόσμος ἰς τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν **Μεδζέ** τοῦ Σαμίρα μας καὶ μεις ἐδῶ οἱ συμπατριῶταί του νὰ μὴ μποροῦμε νὰ πάρουμε ἀπ' αὐτὴν οὔτε ἓνα **Μεζέ !**

Ὁ χολὸς Διάβολος.

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστὰς ΤΟΥ «ΡΑΜΠΑΓΑ».

Ἐνεκα τῶν ἐξαιρετικῶς αὐστηρῶν μέτρων ἅτινα ἐλήφθησαν ἐναντίον τῶν φυλακισμένων, ἀφ' ὅτου ἀνετέθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἡ φρουρησις τῶν φυλακῶν, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκδώσωμεν τὸ φύλλον γθὲς, κατὰ τὴν συνήθη καὶ τακτικὴν ἡμέραν του.

Προγθὲς τὸ ἐσπέρας παρ' ὀλίγον νὰ διαπεράσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς λόγγης του σκοπὸς, διότι ἠθελήσαμεν νὰ καταβῶμεν εἰς τὸ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐντευκτήριον καὶ νὰ ζητήσωμεν ἓνα καφὲν ἐκ τοῦ ἐργαστασίου, ὅπου ψήνεται ὁ καλλίτερος καφὲς τῶν φυλακῶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΡΑΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΣΑΣ ΧΑΜΗΤ

Πρὸς ἐπιθεβαίνων τῶν ὄσων ἐγράφομεν ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ ἔρχεται νέον ἀγγελμα ἐκ Κων/πόλεως, ὅτι ὁ Χαμήτ, ὁ εἰλικρινῆς φίλος τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Τρικούπη, μετὰ τ' ἄλλεπάλληλα κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τραύματα ἐπισημοποιεῖ πλέον τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων τῶν Πατριαρχείων μας διὰ τῆς αὐθαίρετου καὶ παρανόμου παύσεως καὶ ἐτέρου Ἑλληνοσ Μητροπολίτου, τοῦ Ἁγίου Ἁρακλῆος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὡς ἀρχιερεὺς ἐκώλυσε τὸν ἐξισλαμισμὸν Χριστιανό- παιδος.

Ὅσα ἀφ' οὗ πλέον οἱ Μητροπολίται παύονται ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀφ' οὗ τὰ προνόμια τῶν Ἑλληνικῶν Πατριαρχείων ἀπερ' ἀπ' αἰῶνων πάντες οἱ Σουλτάνοι ἐσιδάσθησαν καταργοῦνται ἀναφανδὸν καὶ ἀσυστόλως, δὲν ὑπολείπεται ἄλλο ἢ ἡ τελεία κατάργησις τῶν Πατριαρχείων, ἄτινα ἀποβαίνουσι ἄχρηστα πλέον καὶ ἡ ἐξάρτησις τῶν λειτουργῶν τῆς ὀρθοδόξου Χριστιαν. Ἐκκλησίας ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου ἢ ἀπὸ τοῦ Σείχουλισλάμη.

Δρέψατε λοιπὸν καὶ ἄλλην διπλωματικὴν δάφνην Μακεδονικοὶ καὶ Προδόται ὑπουργοὶ καὶ μετὰ τοῦ ΚΥΡΙΟΥ σας συγχαρῆτε τῷ φίλῳ καὶ συνεταίρῳ σας Χαμήτ διὰ τὸ νέον αὐτοῦ καὶ καίριον κτύπημα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Χωρεῖτε ἐπὶ τὸ ἔργον σας, ὀλετήρης!

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἄδελφέ Ῥαμπγαᾶ

Φοβερός ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Lassal, φοβερῶτατος!

Δὲν ἔρκει δτι μᾶς ἐφόρτωσεν ὄλους τοὺς σα λ τι μ π ἄ γ κ ο υ ς καὶ ὄλας τὰς τροφίμους τῶν Γαλλικῶν προαγωγείων, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἔμπορεῖ νὰ μᾶς στραδώσῃ καὶ μὲ τὰ κουρέλια, ποῦ στολίζει τὴν σκηνήν.

Δὲν ὑπῆρξα τακτικὸς θεμῶν τῶν μεγάλων ἐυρωπαϊκῶν θεάτρων, ἀλλ' ἐξ ὄσων εἶδον γνωρίζω, ὅτι ἡ πρώτη ὑποχρέωσις παντὸς θεατρῶνος εἶναι νὰ ἔχῃ ἀνάλογον συλλογὴν σκηνῶν, καταλλήλων διὰ τὰς παραστάσεις τοῦ προγράμματός του· αἱ σκηναὶ δ' αὐταὶ εἶναι ἐντελῶς ἐνεξάρτητος τῶν μονίμων τοῦ θεάτρου.

Ὁ Λασσάλ λοιπὸν τί κάμνει! Μᾶς παρουσιάζει καθ' ἐσπέραν τὰ ὑπολλείμματα τῶν κλασικῶν βακῶν τῶν ὑπαιθρίων παρισίων!

Ὅ,τι ἐχρησίμευσε διὰ τὸν ΝΤΑΒΕΛΗΝ τοῦ Κωστάκη θεωρεῖ καταλλήλον καὶ διὰ τὴν ΛΟΥΚΙΑΝ!

Ἄν ἀναλογισθῇ τις τὴν διαφορὰν τῶν μέσων καὶ συγκρίνῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ Ταβουλάρη μὲ τὴν τῶν Lassal et Cie, ἀναμφισβητήτως θέλειπεισθῇ ὅτι ὁ πρῶτος εἶναι ἄξιος στεφάνου διὰ τὴν τιμιότητά καὶ εὐσυνειδησίαν του. Ὁ Ταβουλάρης ἐξωράσσει, μὴ φαισθεῖς ὑπερανθρώπων κόπων, τὸ ἐρείπιον τοῦ Μπούκουρα καὶ κατήρτισε τὸν θιασόν του ἐκ τῶν ἱκανωτέρων Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἐνῶ ὁ Meur Lassal ἀσχημίζει ἀσυνειδήτως τὴν ὀμιλογημένην ὠριότητα τῶν μονίμων σκηνῶν διὰ τῶν ἀχρείων προσαρτημάτων του, θεωρεῖ δὲ καύχημα νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸ ἀνεξαντλήτου ὑπομονῆς καὶ ἀνεκτικότητος Ἀθηναϊκὸν κοινὸν τοὺς ἀθλιεστέρους; παληάτσους τῆς πατρίδος του.

Καὶ ὁ ἐπίλογος εἶναι ὅτι πρέπει ὁ μισὲ Ἀνδριᾶς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρμόδιοι νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι ἐν Ἀθήναις, οἵτινες ἐκτενεστέρον δύνανται νὰ διατυμpanίζουν τῆς θεατρικαῖς πομπαῖς.

Φαλαῖ.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΔΕΛΕΑΡ ΠΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΑ. — Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνεγράφετο ἐν ταῖς ἐφημερίαις εἰδήσις κάπως παράδοξος, ὅτι ὁμᾶς γαλλογερμανῶν κεφαλαιοῦχων ἔκαμε προτάσεις πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σερβίας ν' ἀναλάβῃ τὴν πλακόστρωσιν τῶν ὁδῶν τοῦ Βελιγραδίου, τὸν διὰ φωταερίου φωτισμὸν καὶ ἐν γένει τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν ὑποχρέωσιν συνάμα νὰ παρέχῃ ἐτησίως 1,000,000 φράγκων τῷ βασιλεῖ — τὸ τρυφερώτερον μέρος τῶν προτάσεων τῆς ὁμάδος, τὸ δέλεαρ — ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ παραχωρηθῇ τῇ ὁμάδι τὸ δικαίωμα καὶ προνόμιον τῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Σερβίας ἰδρύσεως ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΥΧΗΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ. Ἄλλ' ὁ Μιλάνος, — καίτοι προσωπικότης ἀσυμπαθῆς καὶ χαρακτήρ ταπεινὸς καὶ ἀνίκανος ἀπέναντι μάλιστα τῶν προσόντων καὶ ἀπέριων πλεονεκτημάτων τῆς περιχαλοῦς καὶ δημοφιλεστάτης ἐν Σερβίᾳ Ναταλίας — ἀπέρριψε τὴν πρότασιν παρὶδὼν τὸ ἴδιον συμφέρον πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ καίτοι ὁ ὀρθὸς αὐτοῦ κλονίζεται καὶ πιθανωτάτῃ ὀσημέραι καθίσταται ἡ ἐκθρόνισις αὐτοῦ.

Ἡ ὁμᾶς αὕτη τῶν ἐπιχειρηματιῶν φαίνεται ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μιλάνου διεῖδε τὴν μεγίστην ἐκπτώσιν καὶ ταπεινώσιν τοῦ βα-

σιλικοῦ φρονήματος, τὴν μεγίστην ἔκλυσιν, ταπεινότητα καὶ μικρότητα τοῦ χαρακτήρος ἐστεμμένης κεφαλῆς. . .

Ἄλλ' ἠπατώντο οἱ κερδοσκόποι οὗτοι ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ χαρακτήρος τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων καὶ ἀπόδειξις ἡ ἀπόρριψις τῶν δελεαστικῶν αὐτῶν προτάσεων ὑπὸ τοῦ Μιλάνου. . .

Διατὶ νὰ μὴ τραπῶσι πρὸς ἄλλην τινὰ ζηλευτὴν καὶ εὐδαίμονα χῶραν καὶ ἀπευθύνωσι τὰς προτάσεις τινὰ πρὸς ἄλλην τινὰ ἐστεμμένην κεφαλὴν ἐυρωπαϊκοῦ βασιλεῖου, τινὸς παρ' οὗ οὐ μόνον ἐπὶ συμφερωτέρους ὄροις θὰ ἐγίνετο δεκτὴ ἡ πρότασις των, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ οἴκου χαρτοπαϊγνίου θὰ ἐπετρέπετο αὐτοῖς ἡ ἀνδρῶσις καὶ ἐτέρου οἴκου ἀπωλείας, ἀμφότεροι δὲ θὰ ἠξιοῦντο καὶ ἐπισκέψεων καὶ πελατείας πράγματι βασιλικῆς!

Αὐτὸ θὰ εἴπη νὰ μὴ μελετᾷ τις καλῶς τοὺς χαρακτήρας τῶν ἐν τῷ αἰῶνι μας ἐστεμμένων κεφαλῶν!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΩΡΩΝ. — Κατ' αὐτὰς θέλουσιν ἐκτεθῆ ἐν τῷ Ζαππελεῷ καὶ τὰ πολύτιμα δῶρα ἄτινα προσηνήχθησαν τῷ Γεωργίῳ ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι του. Δὲν γνωρίζομεν τί λόγον ἔχει ἡ ἐκθεσις αὕτη. Πιθᾶν νὰ ἐκτεθῶσι πρὸς πώλησιν εἰς πλειοψηφίαν.

Ὅπωςδήποτε ἴδου καλὴ μπάζα διὰ Ραυτοποούλους. Ποῦ εἶσαι τώρα καυμένη Ραυτόπουλε, νὰ τοὺς δώσης νὰ καταλάβουν καὶ νὰ σώσης τὴν ἔκθεσιν τῆς Βασιλικῆς ἀξιόπρεπείας σώζων συνάμα τὰ πολύτιμα εἶδη ἀπὸ τοιαύτης βεβηλώσεως διὰ τῆς ἐκθέσεως εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινού;

ΚΑΙ ΚΥΝΙΚΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΕΝ Τῷ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙῳ. — Τὸν κ. Βαλαμαζὴν ἀγορεύοντα προχθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς περὶ ποιμνιοβοσκῆς καὶ ποιμνίων διέκοψεν ἀφνης διὰ τῶν παρατεταμένων καὶ ἀπειλητικῶν αὐτοῦ ὁλακῶν κύων, καταλαβῶν καὶ αὐτὸς ἔδραν μεταξὺ τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

Θὰ ἦτο βεβαίως ποιμνενικός. Καὶ διεμαρτύρετο πιθᾶνως διότι ὁ κ. Βαλαμαζὴς καὶ ὁ κ. Τζάνης ἀντεπιποιῶντο ἄλλοτρῶν καθηκόντων λαλοῦντες περὶ ποιμνίων. Ἴδου λοιπὸν καὶ κυνικὴ ρητορικὴ τὸ κοινοβούλιον εἰς κυνοβούλιον μεταβάλλουσα.

Μεταξὺ τοῦ «Ῥαμπγαᾶ» καὶ ἐνὸς ὑποδίκου.

- Σήμερον εἶν' ἡ δίκη σου;
- Ναί.
- Νὰ πᾶς καὶ νὰ μὴ γυρίσης.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΙΟΝ

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν κ. Δ. Βουλπιώτην.

— Διατί τὸν μὲν κ. Ποστολάκην ἔχετε ἐλεύθερον εἰς τὸ σπίτι του τὸν δὲ Ῥαμπγαᾶν εἰς τὰς φυλακάς;

Ῥαμπγαᾶς.

Ἀποκήρυξις

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀδελφοὶ Στέφανος καὶ Ἐμμανουὴλ Δ. Ψαρρᾶς ἐκ Κῦθνου δηλοῦμεν δτι ἀποκηρύττομεν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν Ἑλένην, διότι ἐνῶ τὴν εἶχομεν ἠρραβωνισμένην ἐν Ἰθάκῃ μετὰ τοῦ καλοῦ οἰκοκύρη κ. Γεωργίου Ζαραφονίτου, κρεπωλῶλου ἔχοντος ἱκανὴν περιουσίαν, αὐτὴ ἀνοήτως φερομένη καὶ παρὰ τὴν θέλησίν μας ὑπανδρεύθη μετὰ τινος Ἀντωνίου Τζάνε χρευμένου, μετὰ τριῶν τέκνων. Ἐπίσης ἀποκηρύττομεν καὶ τὴν μητέρα μας Μαρίαν καὶ τὸν ἀδελφόν μας Γεώργιον, διότι ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΨΑΡΡΑΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΨΑΡΡΑΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

— ΔΙΑ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ —

φάρμακον μοναδικόν. Μ' αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς πονέσῃ ποτὲ τὸ δόντι, ἀνευ λογοπαϊγνίου. Εἶναι ἀλάνθαστον. Τὰ καθαρίζει, τὰ κάνει γυαλὶ καὶ νὰ σφίγγει. τὰ στερεώνει.

Δόξα εἰς τὸν ἐφευρετὴν αὐτοῦ κ. Ἀνδριᾶν Κ. Σπυριάδην. Ζητεῖτέ το εἰς τὸ Καπνοπωλεῖον τοῦ Τσαμῆ κατὰ τὴν Παλαιὰν Ἀγοράν. Κάτω ὁ πονόδοντος.